Recensie: Hommage aan Yasmine *****

Schouwburg Noord
vrijdag 7 november 2025

foto © Garifuna

Recensie:
Een volledige staande ovatie kregen Evi Hanssen, Andrea Croonenberghs en Amaryllis Temmerman in een maandenlang op voorhand uitverkocht Schouwburg Noord met hun Hommage aan Yasmine. En hoewel er geen muziekkenners aanwezig bleken in de zaal, na zowat elke quizvraag die het trio stelde, bleef het namelijk stil, bleek het Merksemse publiek wél heel goed bij stem en tot twee keer als een prachtig koor de dames mee te ondersteunen. Die waren op hun beurt merkbaar onder de indruk, en ik zowel van hen als van het zangniveau van de toeschouwers. Het resultaat: een prachtige magische avond waarin Yasmines rijke maar vooral ook brede oeuvre alle eer werd aangedaan.

Toegegeven, er zat toch wel wat lood in mijn schoenen toen ik naar Hommage aan Yasmine trok. Yasmine was voor mij namelijk de artiestennaam van Hilde. 'Hilde Rens' zo stond het ook op het naambordje op de muur naast de deur met daarop alle redactieleden van Radio Donna toen ik er in het voorjaar van 2003 een maand stage liep. Hilde was dus een maand een collega net als Leen Demaré, Jan Bosman, Ann Reymen en Evy Gruyaert toen. Hoe kort die stageperiode ook was, ik heb Yasmine sindsdien steeds als Hilde gezien, als een gewone werknemer zoals u en ik.
Tot op de dag van vandaag heb ik het nog steeds moeilijk met haar overlijden. Het leek wel alsof het gisteren was toen Bart Peeters op die fatale avond in juni 2009 zijn optreden in het OLT aan haar opdroeg en voor haar 'Een vriend zien huilen kan ik niet' van Jacques Brel zong. We zagen haar immers allemaal fysiek achteruit gaan als omroepster. Alle kijkers van TV 1 (het toenmalige VRT 1) werden dan ook stille getuigen van haar mentale lijdensweg.
Nog zo'n overlijden dat ik nooit heb kunnen plaatsen en waar ik mijn eerste geloofscrisis door beleefde omdat ik het zo onrechtvaardig vond, voor zover de dood dat kan zijn, was toen Elke in 1996 ons ontnomen werd. Elke was twee jaar jonger dan ik, actrice in Witterkerke, zat bij mij op school en had net te horen gekregen van haar leerkracht Frans hoe geweldig onze klas jaren eerder een humoristisch toneeltje neerzette tijdens het opendeurweekend. Kort samengevat ging de scène over een gehaast koppel dat de trein naar Brest wilde nemen, maar uiteindelijk op de verkeerde trein stapte. Daarover kwam Elke tijdens de speeltijd met me praten. Ik voelde toen al dat ze enorm gepassioneerd was in toneel en acteren. Dat die droom van haar zo abrupt stopte omwille van haar gezondheidsproblemen, voelde heel onwezenlijk aan. Ze werd 13.
Met Licht ontvlambaar, de titelsong uit Yasmines laatste album dat straks alweer 20 lentes jong is, staken Evi Hanssen, Andrea Croonenberghs en Amaryllis Temmerman het vuur aan van wat uiteindelijk een warme

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

herinnering aan een topvrouw zou worden. Andrea heeft Yasmine het best van al gekend. Als collega. Als vriendin. Ze slaagde erin om Hilde erg treffend te omschrijven, als iemand die wel van een feestje hield, sensueel, een boegbeeld was, sterk maar ook breekbaar. Het is die optelsom die ervoor zorgt dat Yasmines muzikale nalatenschap van een gigantische en eclectische rijkdom getuigt. En die veelzijdigheid zetten de drie dames treffend in de verf in hun Hommage aan Yasmine die van begin tot eind opvallend coherent en logisch klonk. Alle lof dus aan arrangeur en gitarist Jo Mahieu die Yasmines nummers een prachtige update bezorgde door bijvoorbeeld voor Kus me, kus me een Cubaans/Italiaanse saus te kruiden met een snuifje Elvis.

Toegegeven, qua stemtimbre, looks en hoe ze in het algemeen performet, schurkt Evi Hanssen het dichtst aan bij Yasmine. In Voor jou, klonk ze heerlijk zwoel, verleidelijk. In die mate zelfs dat toen ze daarin "Ik ben de poort naar je fantasie" zong, ik even herinnerd werd aan mijn jongere ik, toen Evi het nichtje van de Burgemeester speelde in Samson en Gert en welke tot dan toe nog niet eerder ontdekte gevoelens dat in me los weekte.

Groter kan het verschil niet zijn met 'Mooi' dat ook uit de plaat Licht ontvlambaar komt. De tekst en muziek zijn van Stef Kamil Carlens. Het is een gitzwarte apocalyptische song. Andrea's stemtimbre is lager dan die van Evi, en doet qua kleur, ook al is ze van Genk afkomstig, wat denken aan die van Barbara Dex. Croonenberghs is altijd al een bijzonder sterke actrice, presentatrice én zangeres geweest. En ook al is het een hele poos geleden dat ik haar zangprestatie nog recenseerde, toch kan ik me niet van de indruk ontdoen dat ze blijft groeien, en nóg beter is geworden met de jaren. Net als Amaryllis trouwens. Ik wil de zangkunst van de dames niet objectiveren, maar als je hen vergelijkt met een fles wijn, dan zijn ze van het soort dat kennelijk nog beter wordt met de jaren, en ook rijker, voller en naar meer karakter smaakt.

De uitroeptekens in mijn notities stapelen zich op tijdens Hommage aan Yasmine. Want het trio: Mama weent niet, Dans me en Diep in mij, brengen de dames op exquise wijze. Wat een prachtige song is 'Mama weent niet' dat Evi mag brengen. Een song die gaat over hoe moeders zich sterk proberen te houden ten opzichte van anderen, ook hun kinderen, en hun verdriet opkroppen en alleen dragen. Het is zo'n lied waarvan je spontaan 'Ik hou van je' wil zeggen aan je mama.

Yasmine coverde in haar leven Leonard Cohen. Oorspronkelijk had ze een plaat opgenomen waarin ze zijn teksten in het Engels zong. Uiteindelijk is ze toch voor het Vlaams gegaan in 'Vandaag' (het morgen van gisteren)' uit 2004. Ze liet Cohens teksten vertalen door tekstschrijvers, maar zette zich zelf ook voor enkele aan het werk. Amaryllis bracht een bloedmooie versie van 'Dans me' waarbij de toeschouwers ronduit prachtig 'laylay' meezongen. Temmerman meanderde vakkundig tussen zingen en parlando, wat ze nog eens dunnetjes overdeed in eerste toegift 'Suzanne'. Het ijzersterke trio werd afgesloten met een magistrale versie van het ondertussen dertig jaar oude briljante Diep in mij. Het is wellicht een van de allermooiste nummers die John Terra ooit geschreven heeft.

Zo'n drie minuten waren de mannen in Schouwburg Noord even overbodig tijdens 'Ik ben je man', in 'Ken je dat gevoel' stierven de 'oehoe''s op het einde heel fraai uit als een vinylplaat die stilvalt, en in 'Vrije val' sloeg Andrea's stem even over van de emotie. Zo oprecht was deze Hommage aan Yasmine dus. 'Ik was zo graag bij jou gebleven' is een cover van 'Is This What I Get For Loving You?' van The Ronettes. De tekst is van Dennis Peirs die bij het grote publiek gekend is al Jo met de Banjo. En het publiek? Dat klapte de song stevig in de handen mee. Een voorprogramma of publieksopwarming hadden Evi Hanssen, Andrea Croonenberghs en Amaryllis Temmerman daar niet voor nodig.

Uiteraard mocht ook 'Porselein', heel kwetsbaar ingezet door Amaryllis niet ontbreken. Ze werd enkel begeleid oor piano en opvallend was dat ze het woord 'Porselein' daarbij niet zong waardoor de fragiliteit van

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

het nummer extra onderstreept werd. Na een tijdje werd het klankpalet mooi verrijkt door gitaren en drums. Afsluiten deed Hommage aan Yasmine met 'Da's een goeie vraag' waarbij de dames een laatste keer in interactie gingen met het publiek dat telkens in het refrein de songtitel mocht zingen.
Wat een oeuvre! Wat een rijkdom! Wat een prachtvrouw was Hilde/Yasmine! Met niets dan warme herinneringen ging ik dan ook de nacht in na een prachtige hommage, een pareltje van een optreden. Zo eentje om door een ringetje te halen. Zo'n concert waarvan je je afvraagt of 5 sterren wel genoeg zijn.
< Bert Hertogs >
Wie vragen heeft over zelfdoding, kan anoniem terecht bij de Zelfmoordlijn via het gratis nummer 1813 of op de website www.zelfmoord1813.be.
Credits:
Met: Evi Hanssen (zang) Andrea Croonenberghs (zang) Amaryllis Temmerman (zang) Jo Mahieu (gitaren) Michel Bisceglia (piano) Yves Baibay (drums) Werner Lauscher (contrabas)
De setlist:

Licht ontvlambaar
Altijd weer tikt de klok
Ik hou van jou zonder meer
Vingers op mijn huid
Mama weent niet
Dans me
Diep in mij
Hou me vast (Dieprood)
Voor jou
Mooi
Ik ben je man
Kus me, kus me
Heb het leven lief
Alle meisjes aan de macht
Ken je dat gevoel
Vrije val
Ik was zo graag bij jou gebleven
Porselein

Bis:

Suzanne
Da's een goeie vraag

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.